

b) Jakie znaczenie należy w tym kontekście przypisać okoliczności, że L.F. Evans w grudniu 1999 r. na zapytanie dokonała wyboru utrzymania statusu osoby uprzywilejowanej?

- (¹) Rozporządzenie Rady nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).
- (²) Rozporządzenie Rady nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Industrial Tribunals (Irlandia Północna) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 kwietnia 2013 r. — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty przeciwko Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Sprawa C-182/13)

(2013/C 189/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Industrial Tribunals

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Strona pozwana: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy Rady 98/59/WE (¹) termin przedsiębiorstwo (zakład) ma to samo znaczenie, co w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt i) tej dyrektywy?
- 2) W przeciwnym wypadku, czy przedsiębiorstwo (zakład) w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) może stanowić jednostka organizacyjna przedsiębiorstwa składająca się lub obejmująca więcej niż jedną lokalną jednostkę zatrudnienia?
- 3) Czy użyte w art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy wyrażenie „przynajmniej 20” odnosi się do liczby zwolnień we wszystkich przedsiębiorstwach (zakładach) pracodawcy, czy też odnosi się do liczby zwolnień w danym przedsiębiorstwie (zakładzie)? Innymi słowy, czy „20” odnosi się do 20 zwolnień w konkretnym przedsiębiorstwie (zakładzie) czy do 20 zwolnień w ogóle?

(¹) Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Fazenda Pública przeciwko Banco Mais SA

(Sprawa C-183/13)

(2013/C 189/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fazenda Pública.

Strona pozwana: Banco Mais SA.

Pytania prejudycjalne

Czy w umowie leasingu finansowego, w którym klient płaci ratę, która składa się ze spłaty kapitału, odsetek i innych ciężarów, rata ta powinna wchodzić czy też nie w całości do mianownika części pro rata, czy też przeciwnie, w mianowniku należy uwzględnić jedynie odsetki, ponieważ stanowią one wynagrodzenie, zysk, którą przynosi działalność bankowa z tytułu umowy leasingu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Antonio Márquez Samohano przeciwko Universitat Pompeu Fabra

(Sprawa C-190/13)

(2013/C 189/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Márquez Samohano

Strona pozwana: Universitat Pompeu Fabra

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzula 5 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE (¹) z dnia 28 czerwca 1999 r. w sprawie pracy na czas określony powinna być interpretowana w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu, takiemu jak art. 48 i 53 ustawy organicznej 6/2001 o uniwersytetach z dnia 21 grudnia 2001 r., które nie ustanawia ograniczenia czasowego dla kolejnych umów o pracę w sytuacji, gdy w prawie krajowym nie istnieje żaden środek zmierzający do zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony zawieranych z profesorami uniwersyteckimi?

- 2) Czy pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony” zdefiniowane w klauzuli 3 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy 1999/70/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się mu przepis taki jak ust. 1 § 2 piętnastego postanowienia dodatkowego statutu pracowników, który stanowi, iż wygaśnięcie jego umowy o pracę może nastąpić w przypadku obsadzenia przez administrację zajmowanego przez niego stanowiska pracy?
- 3) Jeżeli właściwym środkiem zmierzającym do unikania i karanania nadużyć przy wykorzystaniu kolejnych umów o pracę na czas określony w sektorze prywatnym jest w prawie krajowym przyznanie pracownikom, których uznano za pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, prawa do odszkodowania w przypadku wygaśnięcia umowy z przyczyn od nich niezależnych i brak jest jakiegokolwiek równorzędnego środka w sektorze publicznym, czy odpowiednim środkiem w rozumieniu klauzuli 5 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy 1999/70/WE jest środek, który przyznaje jednakowe prawo do ustawowego odszkodowania pracownikom sektora prywatnego zatrudnionym na czas nieokreślony jak i pracownikom administracji publicznej zatrudnionym na czas nieokreślony?

(¹) Dz.U. L 175, s. 43

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-283/11 Fon Wireless Ltd. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 kwietnia 2013 r. przez nfon AG

(Sprawa C-193/13 P)

(2013/C 189/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: nfon AG (przedstawiciel: adwokat V. von Bomhard)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Fon Wireless Ltd.

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— posiłkowo, uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym przyznania istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia

w błąd z powodu wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku towarowego nr 4719738 „fon”;

— obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-283/11, na mocy którego Sąd zmienił decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 marca 2011 r. (sprawa R 1017/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Fon Wireless Ltd. a nfon AG w ten sposób, że wniesione do Izby Odwoławczej przez nfon AG zostało oddalone.

Wnosząca odwołanie podnosi jako jedyny zarzut naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 winno być przeprowadzone w drodze całościowej oceny, z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku. Wymóg ten został naruszony pod trzema względami: z uwagi na błędne ustalenie, w ramach porównania oznaczeń, mających charakter odróżniający elementów kolidujących ze sobą znaków, nieprawidłowe automatyczne działanie przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i brak całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd z powodu niewystarczającego uwzględnienia nieznacznie odróżniającego charakteru elementu „fon”.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Hiszpania) w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Víctor Manuel Julián Hernández i inni przeciwko Puntal Arquitectura S.L. i innym

(Sprawa C-198/13)

(2013/C 189/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social 1 de Benidorm

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Víctor Manuel Julián Hernández i in.

Strona pozwana: Puntal Arquitectura S.L. i in.